

پیمان اوراسیا می‌تواند باعث تحول اقتصاد کشور شود

فرصت بی‌نظیر بازار اوراسیا برای صادرکنندگان اصفهان

همایش بررسی فرصت‌ها و چالش‌های پیمان اوراسیا با حضور نمایندگان وزارت امور خارجه، سازمان توسعه تجارت و اتاق بازرگانی اصفهان برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی اتاق بازرگانی اصفهان، **سید وحید دزفولی، رئیس کمیسیون کشاورزی و صنایع وابسته و عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی اصفهان** در این همایش گفت: بعد از جنگ جهانی دوم پیمان‌های تجاری روزه روز گسترش یافت و همین مسئله باعث پیشرفت کشورهای اروپایی شد. متأسفانه کشور ما در منطقه پرتنش قرار دارد و می‌توان گفت بعد از برجام پیمان موافقت نامه تجارت آزاد اتحادیه اقتصادی اوراسیا مهم ترین دستاورد بین المللی کشور محسوب می‌شود. این پیمان باعث می‌شود امنیت اقتصادی در حوزه شمال تأمین شود و این یک فرصت بی‌نظیر است که باید از آن استفاده کنیم؛ ولی اگر نتوانیم از این فرصت مثل زمان فروپاشی شوروی سابق استفاده کنیم تبدیل به تهدید می‌شود.

وی در ادامه افزود: استان در زمینه دامداری، لبنیات و طیور ظرفیت بسیار بالایی برای صادرات دارد. شرط موفقیت در بازارهای بین المللی کیفیت، کمیت و استمرار است. برای این منظور توسعه بخش حمل و نقل و بسته بندی و بازاریابی خیلی اهمیت پیدا می‌کند.

محمدرضا گل احمد، رئیس کمیسیون مسئولیت اجتماعی شرکتی و عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی اصفهان نیز اظهار داشت: سهم ایران از بازار بزرگ اوراسیا که ظرفیت نزدیک به ۳۰ میلیارد دلار صادرات را دارد در ۹ ماه سال ۱۴۰۲ تنها ۱/۶ میلیارد دلار بوده است. در این میان نقش روسیه در بازار اوراسیا بسیار پررنگ است و بیشترین حجم مبادلات ما در حوزه اوراسیا با کشور روسیه بوده است. برای استفاده حداکثری از این فرصت باید کارگروه های تخصصی و اجرایی تشکیل شود و تلاش کنیم به صورت مستمر میزان صادرات را افزایش دهیم. حمل و نقل، مسائل گمرکی، انتقال ارز، ثبت شرکت و صادرات خدمات فنی و مهندسی عمده مشکلات و چالش های فعالان اقتصادی در زمینه صادرات به این حوزه بوده است.

مجتبی دمیرچی لو، دستیار وزیر و مدیرکل اوراسیا وزارت امور خارجه نیز تصریح کرد: اوراسیا سرزمینی شامل دو قاره اروپا و آسیا است. اوراسیای مرکزی شامل ۱۲ کشور جدا شده از شوروی سابق می‌شود. روند شکل گیری اتحادیه اقتصادی اوراسیا از سال ۱۹۹۴ آغاز شد و سال ۲۰۱۵ به صورت رسمی تشکیل شد. اهداف این اتحادیه ایجاد فضای واحد اقتصادی و آزادی تحرک کالا، خدمات، سرمایه و نیروی انسانی است. این اتحادیه از سه رکن تقنینی، اجرایی و قضایی تشکیل شده است. وی در ادامه افزود: تعامل ایران با این اتحادیه از ۱۳۹۴ آغاز شد و در سال ۹۷ موافقت نامه موقت و محدود تجارت آزاد امضا شد. در نهایت در ۴ دی ۱۴۰۲ موافقت نامه تجارت آزاد بین ایران و اتحادیه اوراسیا امضا شد و تعاملات ایران با اتحادیه تنها به این توافقنامه محدود می‌شود.

میر هادی سیدی، مشاور امور بین الملل و توافقنامه های تجاری سازمان توسعه تجارت ایران نیز گفت: پس از امضای این توافقنامه برای تصویب این پیمان در مجلس شورای اسلامی و مجلس کشورهای عضو به منظور اجرایی شدن آن حداقل یکسال زمان لازم است. این زمان فرصت خوبی برای فراهم کردن زیرساخت ها و الزامات بهره مندی از این توافقنامه است. در دنیای امروز شرط موفقیت هر کشوری در ارتباط سهل و گسترده با سایر کشورها است و نمی‌توان بدون این ارتباطات کالایی را در سطح جهانی تولید کرد. وی در ادامه افزود: توافقنامه ها باعث آسان تر شدن این ارتباطات می‌شود. بر اساس این پیمان ۴۶۸۸ کد گمرکی کالایی در فهرست سبز موافقت نامه تجارت آزاد اوراسیا قرار دارند و تعرفه گمرکی آنها برای صادرات و واردات صفر می‌شود. بر پایه این سند تعرفه تجارت با پنج کشور و ۱۹۰ میلیون نفر جمعیت صفر می‌شود و از آن مهم تر اینکه این سند می‌تواند باعث ثبات تجارت بین ایران و کشورهای عضو این اتحادیه شود.

رسول کوهستانی، مدیرکل گمرک اصفهان نیز اظهار داشت: یکی از مهم ترین موضوعات و چالش های پیش رو در بهره مندی از مزایای پیمان تجارت آزاد اتحادیه اوراسیا، قوانین مرتبط با گواهی مبدأ است به این معنی که تنها کالاهایی مشمول این پیمان می‌شود که تولید همان کشور باشد و نمی‌توان کالایی را از کشورهای دیگر وارد کرد و به اوراسیا صادر کرد. در زمینه قواعد مبدأ به صراحت قوانین سازمان تجارت جهانی را پذیرفته ایم. معیارهای تعیین قواعد مبدأ از سه طریق درصد ارزشی، معیارهای ساخت و یا تغییر طبقه بندی کالایی انجام می‌شود.

داوود میرزاخانی، سرکنسول جمهوری اسلامی ایران در کازان روسیه نیز تصریح کرد: برای نخستین بار وارد فاز تجارت آزاد منطقه ای شده ایم و از چند جنبه اهمیت دارد. برای نخستین بار تعرفه ها برداشته می‌شود و رقابت پذیری محصولات ما را بالا می‌برد و ساختار تجارت بین الملل ما را بهبود می‌بخشد. بهره برداری از این پیمان بر پایه تهیه زیرساخت های لازم و مهیا بودن است چرا که همه طرف ها به دنبال سود و منفعت خود هستند و از آنجا که ما تجربه کمی در این زمینه داریم ممکن است نتوانیم از این فرصت استفاده کنیم.